

قرارداد هواییمه ائی کشوری بین المللی

قسمت اول - هوانوردی

فصل اول - اصول کلی و اجرای قرارداد حق حاکمیت

ماده ۱ - کشورهای متعاهد قبول دارند که هر کشوری حق حاکمیت تام و مطلق نسبت به فضای مأ فوق قلمرو خود دارد.

قلمرو

ماده ۲ - از نظر این قرارداد قلمرو یک کشور عبارت خواهد بود از اراضی و آبهای ساحلی متصل با آن که تحت حاکمیت یا قیومت - حمایت و یا تحت العمایگی آن کشور قرار دارد.

هواییمه ای دولتی و کشوری

ماده ۳ - الف - این قرارداد فقط شامل هواییمه ای کشوری خواهد بود و در باره هواییمه ای دولتی قابل اجرانیبیاشد.
ب - هواییمه ایکه در خدمات نظامی و گمرکی و شهربانی بکار برده میشوند هواییمه ای دولتی محسوب خواهند شد.

ج - هیچ هواییمه ای دولتی یک کشور متعاهد نباید بدون اجازه یا بوسیله موافقت نامه مخصوصی یا بطور دیگر طبق شرایط آن بر فراز قلمرو کشور دیگر پرواز نماید و یا در آنجا فرود بینداشد.

د - کشورهای متعاهد تعهد مینمایند که هر موقع مقرراتی برای هواییمه ای دولتی خود وضع میکنند تامین سلامتی هوانوردی کشوری را مرااعات نمایند.

سوء استفاده از هواپیمایی کشوری

ماده ۴ - هر کشور متعاهدی موافقت نماید که هواپیماهای کشوری را بمنظور انجام مقاصدی که با مقررات این قرار داد مغایرت داشته باشد مورد استفاده قرار ندهد.

فصل دوم - پرواز بر فراز قلمرو و کشورهای متعاهد

حق پرواز خارج از برنامه

ماده ۵ - هر یک از کشورهای متعاهد موافقت نماید که کلیه هواپیماهای سایر کشورهای متعاهد که در سرویس هواپیمایی بین المللی اشتغال نداشته باشند حق دارند بشرط رعایت مقررات این قرار داد بر فراز قلمرو آن پرواز نمایند و یا بطور ترانزیت بدون توقف از آنجا عبور کنند و همچنین بدون احتیاج بکسب اجازه قبلی برای مقصودهای غیر تجاری با آنجا فرود بیانند بشرط اینکه کشوری که بر فراز آن پرواز بعمل می‌آید حق در خواست فرود آمدن را از هواپیما داشته باشد معندا هر یک از کشورهای متعاهد این حق را برای خود محفوظ میدارد که بجهت تأمین سلامت پرواز از هواپیمایی که مایل بعزمت بنواحی غیر قابل عبور و با نواحی که تسهیلات هواپیمایی بقدر کافی در آنجا وجود ندارد بخواهد که راه معینی را طی نماید و یا اینکه اجازه مخصوصی برای این قبیل پروازها تحصیل کند و چنین هواپیما هرگاه مسافر بار یا پست برای کرایه یا اجرت غیر از مسافر بار و پستی که در سرویسهای منظم بین المللی هستند داشته باشد بشرط رعایت مقررات ماده ۷ حق دارد که مسافر و بار و پست بگیرد و بیاده کند مشروط بر اینکه هر کشوری که در آنجا این مسافرین پست و بارها گرفته یا بیاده میشوند حق داشته باشد که نظامات شرایط و محدودیتهای را که لازم میداند تحمیل نماید.

پرواز بر حسب برنامه

ماده ۶ - هیچ سرویس هواپیمایی بین المللی حق ندارد که در کشور متعاهد دیگر عمل نماید مگر اینکه اجازه مخصوص و یا اجازه دیگر از آن

کشور داشته و مطابق شرایط چنین اجازه و یا اختیاری پرواز نموده باشد.

کابو تاز

ماده ۷ - هر یک از کشور های متعاهد حق خواهد داشت که از صدور اجازه به هواپیمای سایر کشور های متعاهد که جهت حمل و نقل مسافر یا پست و یا کالا در مقابل گرایه یا اجرت از یک نقطه بنقطه دیگر در قلمرو خود مبادرت به پرواز میکند امتناع نماید و نیز متعهد میگردد که داخل هیچگونه ترتیباتی نشود که صریح‌چنین حقی انحصاری بکشور دیگر یا شرکت هواپیمایی کشور دیگر بدهد و نیز چنین حق انحصاری را از کشور دیگر برای خود تحصیل ننماید.

هواپیمای بدون خلبان

ماده ۸ - هیچ هواپیمایی که قادر به پرواز بدون خلبان باشد نباید بدون اجازه مخصوص و طبق مقررات آن اجازه بر فراز کشور های متعاهد دیگر بدون خلبان پرواز نماید. هر کشور متعاهد تعهد مینماید که پرواز چنین هواپیمای بدون خلبان را در نواحی که برای پرواز هواپیماهای کشوری آزاد میباشد تحت کنترل قرار دهد بطوری که خطوطی از این راه متوجه هواپیماهای کشوری نشود.

مناطق ممنوعه

ماده ۹ - الف - هر کشور متعاهدی میتواند از نظر ضرورت نظامی و یا تأمین سلامت عمومی بطور متحداً الشکلی پرواز هواپیماهای سایر کشور ها را در پاره ای مناطق قلمرو خود محدود نموده و یا ممنوع نماید بشرط اینکه در اجرای این منظور هیچگونه تبعیضی بین هواپیماهای آن کشور و هواپیماهای سایر کشور های متعاهد که در سرویس های منظم هواپیمایی بین المللی اشتغال داشته باشند قائل نگردد چنین مناطق ممنوعه بایستی از نظر موقعیت و مساحت و وسعت توجیه آن طوری باشد که بدون جهت مشکلاتی برای هوانوردی ایجاد ننماید.

مشخصات چنین مناطق ممنوعه در قلمرو یک کشور متعاهد و همچنین هر نوع تغییرات آن باید باسرع اوقات بسایر کشورهای متعاهد و بسازمان هوایی‌ای کشوری بین‌المللی ابلاغ گردد.

ب - هر کشور متعاهدی همچنین این حق را برای خود محفوظ میدارد که در موارد استثنایی و در موقع خطر و یا از نظر تأمین سلامت عمومی در صورت تأثیر فوری موقتاً پرواز هوایی‌ها را در سراسر قلمرو خود و یا در منطقه مخصوص ممنوع نماید بشرط اینکه اینگونه محدودیتها یا منوعیت‌ها بدون رعایت ملیت و تبعیض شامل کلیه هوایی‌های سایر کشورها بشود.

ج - هر کشور متعاهد میتواند طبق شرایطی که تعیین مینماید از هر هوایی‌ای که داخل در مناطق مذکوره در بند فوق میشود بخواهد که در فرودگاهی که در قلمرو خود معین مینماید بمحض اینکه عملاً ممکن باشد فرود بیاید.

فرود آمدن در فرودگاه گمرکی

ماده ۱۰ - باستثنای مواردیکه تحت مقررات این قرار داد با اجازه مخصوص هوایی‌ها میتوانند از فراز قلمرو یک کشور متعاهد بدون فرود آمدن پرواز نمایند هر هوایی‌ای که داخل قلمرو یک کشور متعاهد میگردد باید در صورتیکه نظمات آن کشور مقرر داشته باشد در فرودگاهی که برای مقاصد گمرکی و سایر بازرگانی‌ها تعیین شده فرود بیاید و درموقع مراجعت از قلمرو یک کشور متعاهد هم باید از چنین فرودگاهی عزیمت نماید. مشخصات تمام فرودگاههایی که برای این منظور تعیین شده اند توسط آن کشور بچاپ رسیده و بسازمان هوایی‌ای کشوری بین‌المللی که بموجب قسمت دوم این قرارداد مقرر شده برای توزیع بین‌تمام کشورهای متعاهد فرستاده میشود.

قابل اجرا بودن نظمات هوایی

ماده ۱۱ - بشرط رعایت مقررات این قرار داد قوانین و نظم‌نامه‌های یک کشور متعاهد راجع به ورود و خروج هوایی‌هایی که در هوایی‌ای

بین المللی هستند و یا راجع بهوا نورده و حمل اینگونه هواپیما ها بدون تبعیض از نظر ملیت در باره کلیه هواپیماهای کشور های متعاهد قابل اجرا خواهد بود و هواپیما مکلف است هنگام ورود و یا خروج و یا در مدتی که در قلمرو آن کشور است قوانین و نظامات فوق را مرااعات نماید.

مقررات هوایی

ماده ۱۲ - هر کشور متعاهدی تعهد مینماید تدایری اتخاذ نماید که هر هواپیمایی که بر فراز قلمرو آن پرواز یا مانور مباردت میکند و هر هواپیمایی که علامت تابعیت آن کشور را دارا میباشد در هر کجا که هست مقررات و نظامات مربوط به پرواز و مانور هواپیمارا که در آنجا معمول است مرااعات نماید.

هر کشور متعاهدی تعهد مینماید که نظامات هوایی خود را تا هر اندازه که امکان داشته باشد در این موضوع با آنهاییکه بموجب مقررات این قرارداد گاهگاهی وضع مبگردد تطبیق بدهد.
هر کشور متعاهدی تعهد میکند کلیه کسانی را که چنین مقررات جاریه را نقض نمایند مورد تحقیق قرار دهد.

نظمات ورود و ترخیص

ماده ۱۳ - قوانین و نظامات یک کشور متعاهد راجع باجازه ورود و خروج در قلمرو آن کشور درمورد مسافرین عملجات هواپیما و بار ازقبل نظمات مربوطه بورود - ترخیص - مهاجرت - گذرنامه - گمرک - قرنطین باید از طرف مسافرین عملجات و نسبت بیارها در هنگام ورود و خروج و در تمام مدتیکه هواپیما در قلمرو آن کشور است مرااعات گردد.

جلوگیری از انتشار امراض

ماده ۱۴ - هر کشور متعاهدی موافقت دارد که برای جلوگیری از انتشار وبا - تیفوس (مسری) - آبله - تب زرد - طاعون و سایر بیماریهای واگیر دار بوسیله هواپیما تدایر مؤثری که در هر مورد لازم بداند اتخاذ

کند و برای این منظور کشورهای متعاهد یا بنگاههای وابسته بمنظارت بینالمللی درخصوص تدایر صحی که نسبت به هواپیما قابل اجرا میباشد رتبه مشاوره خواهد نمود چنین مشاوره ای نسبت باجرای هر قرارداد بینالمللی که در این موضوع وجود دارد و ممکن است کشورهای متعاهد آنرا امضاء نموده باشند خلی وارد سازد.

عوارض فرودگاه و نظایر آن

ماده ۱۵ - هر فرودگاهی که در يك کشور متعاهد برای استفاده عمومی هواپیماهای ملی آن کشور آزاد باشد بشرط رعایت مقررات ماده ۶۸ با شرایط مساوی برای استفاده هواپیماهای کلیه کشورهای متعاهد آزاد خواهد بود این شرایط مساوی در مورد استفاده هواپیماهای کشور متعاهدانز کلیه تسهیلات هوا نورده منجمله رادیو و سرویسهای هواشناسی که برای استفاده عمومی و بمنظور تأمین سلامت و سرعت هوانورده مقرر است نیز اجرا خواهد گردید.

هر عارضی که يك کشور متعاهد برای استفاده از چنین فرودگاهها و تسهیلات هوا نورده بوسیله هواپیماهای کشورهای متعاهد دیگر تحمیل و یا اجازه تحمیل آنرا میدهد نباید در موارد ذیل پیشتر باشد :

الف - نسبت به هواپیمایی که در سرویس‌های منظم بینالمللی اشتغال ندارند از میزان عارضی که هواپیمای مشابه ملی آن کشور که در سرویس‌های مشابه عمل میکند پرداخت مینمایند.

ب - نسبت به هواپیمایی که در سرویس‌های منظم بینالمللی اشتغال دارند از میزان عارضی که هواپیمای مشابه ملی آن کشور که در سرویس‌های مشابه عمل میکند پرداخت مینمایند.

تمام اینگونه عوارض باید چاب شده و سازمان بینالمللی هواپیمایی کشوری فرستاده شود مشروط برایشکه هر گاه يك کشور ذیفع نسبت به عوارضی که برای استفاده از فرودگاه و تسهیلات آن مقرر شده اعتراض نماید از طرف شورای سازمان مورد تجدید نظر واقع شود شورای سازمان در این

موضوع راپورت داده و سفارش‌های خود را برای اجرا به کشور یا کشورهای مربوطه ابلاغ خواهد کرد.

هیچگونه مخارج و تحمیلات و عوارض از طرف هیچ یک از کشورهای متعاهد منحصرآ برای حق ترازنیت از فراز قلمرو آن یا ورود و خروج هیچ هوابیمای یک کشور متعاهد یا اشخاص و یا اموال موجوده در آن عمل نخواهد شد.

بازرسی هوابیما

ماده ۱۶ - مقامات صلاحیتدار هر یک از کشورهای متعاهد حق خواهند داشت که بدون تأخیر غیر موجه هوابیمهای سایر کشورهای متعاهد را هنگام ورود و یا خروج بازرسی نموده و گواهینامه‌ها و سایر مدارک مشروطه در این قرارداد را بازرسی نمایند.

فصل سوم - تابعیت هوابیما

تابعیت هوابیما

ماده ۱۷ - هر هوابیما تابعیت کشوری را دارد که در آنجا بثبت رسیده است.

ثبت دو گانه

ماده ۱۸ - هیچ هوابیمایی را نمیتوان قانوناً در پیش از یک کشور به ثبت رسانید لیکن ثبت آن ممکن است از یک کشور به کشور دیگر تغییر پیدا کند.

قوانين ملی راجع به ثبت

ماده ۱۹ - ثبت یا انتقال ثبت هوابیما در هر کشور متعاهد طبق قوانین و مقررات آن کشور انجام خواهد یافت.

علامت گذاری

ماده ۲۰ - هر هواپیمایی که در سرویس هوا نورده بین المللی اشتغال دارد باید دارای علامت تابعیت کشور متبوعه خود باشد.

گزارش ثبت

ماده ۲۱ - هر یک از کشورهای متعهد تعهد مینماید که اطلاعات راجع به ثبت و مالکیت هر هواپیمای مخصوصی را که در آن کشور به ثبت رسیده است بمحض درخواست آنآ بساير کشور های متعاهد و یا به سازمان هواپیمایی کشوری بین المللی ارسال دارد. بعلاوه هر یک از کشور های متعاهد گزارشهاي سازمان هواپیمایی کشوری طبق مقرراتی که سازمان وضع خواهد کرد میدهد. گزارشهاي مزبور متنضم اطلاعات مربوطه اي که ممکن است در دسترس قرار داد و راجع به مالکیت و کنترل هواپیمایی که در آن کشور به ثبت رسیده و معولا در سرویسهای هواپیمایی بین المللی اشتغال دارند خواهد بود اطلاعاتی که بین ترتیب بوسیله سازمان هواپیمایی کشوری بین المللی بدست میآید بر حسب تقاضای سایر کشور های متعاهد در دسترس آنها گذارده خواهد شد. *شانی و مطالعات فرنگی*

پرتاب جامع علوم انسانی